

det da forelaa, og disse blev vedtagne her i Tinget ved 2den Behandling. Videre førtes Lovforslaget ikke i forrige Samling. Naar der nu paa ny forelægges os et Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed, forudsætter jeg, at det er naturligt, at vi betragte Forhandlingen derom som en Fortsættelse af Forhandlingen i Fjor. Jeg troede, da Forslaget stod paa Dagsordenen en Gang i næstforrige Uge, at vi mere umiddelbart kunde føres til at knytte Traaden til, hvad der i Fjor blev Slutningsresultatet her i Tinget, fordi det Aftryk af Lovforslaget, som da forelaa, var ganske i Overensstemmelse med det Forslag, Landstinget havde vedtaget. Det har jo imidlertid beroet paa en Fejltagelse, og nu foreligger Forslaget paa det omtrykte Blad, saaledes som det i Fjor blev fremsat af Regeringen. For at bringe Situationen til det Punkt, hvor vi slap Lovforslaget i Fjor, vil der nu altsaa kræves, at der fra dette Tings Flertals Side, hvis det fastholder den Opfattelse, som gjorde sig gældende i Fjor, stilles Ændringsforslag, som gaa ud paa at bringe Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det i Fjor blev vedtaget her. Men Sagen selv ændres jo ikke i nogen Henseende herved. Jeg forudsætter stadig, at det er Tingets Ønske og Villie at fremme denne Sag. Med Hensyn til Indholdet af de Ændringsforslag, som Landstinget vedtog i Fjor, finder jeg ikke Anledning til at optage nogen Forhandling, lige saa lidt som jeg skal komme nærmere ind paa de Punkter, hvori det, vi vedtog i Fjor, afveg og afviger fra det Forslag, som her er fremsat af Regeringen, idet jeg betragter Forhandlingen som en Fortsættelse af Forhandlingerne fra i Fjor og derfor mener angaaende alle disse Punkter at kunne henvise til disse.

Madsen-Mygdal: Den ærede foregaaende Taler har udtalt — hvad rigtigt er —, at han betragter Forhandlingen nu om dette Forslag som en Fortsættelse af Forhandlingen fra i Fjor, og han fandt ikke Anledning til at komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder ved denne Løjlighed, men henholdt sig til sit og sine Meningsfællers Standpunkt fra i Fjor. Jeg skal heller ikke komme ind paa en videre Gennemgang af Lovforslaget hverken i dets Hæthed eller i Enkelthederne, jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Jeg erindrer fra Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling navnlig om den nuværende Grundlovs § 12, at

man betragtede det som en Selvfølge, ja, som en nærliggende Opgave, at Ministrenes Ansvarlighed skulde bestemmes ved Lov. Man sagde den Gang som saa: Før en saadan Lov er vedtagen, er Organismen ikke færdig. Det var en af de Opgaver, man den Gang mente burde gennemføres i den nærmeste Fremtid. Det er, som vi alle vide, ikke sket. Der er gjort forskellige Forsøg, men disse skal jeg ikke dvæle ved; de ere jo mislykkede alle. Imidlertid er der gaaet 58 Aar siden Grundlovens Givelse og siden den Tid, da Grundlovsfædrene forudsatte det som en Nødvendighed, at der snarest muligt maatte tilvejebringes en Ministeransvarlighedslov, fordi Organismen ikke var færdig før. Nu foreligger der et Regeringsforslag om den samme Sag, som der ogsaa i Fjor forelaa Forslag om, og en Ting glæder det mig at lægge Mærke til, at man alligevel, hvor stærkt Meningerne om dette Forslag end ere delte, erkender, at det er rigtigt, at dette Forslag bør fremmes, og at det vilde være ønskeligt at naa til et Resultat og at bringe denne Sag ud af Verden. Men Udsigterne ere jo ikke særdeles lyse, især da det ærede Medlem, som nys havde Ordet, anbefalede dette høje Ting at fastholde sin Opfattelse fra i Fjor. Jeg skal i dette Øjeblik ikke komme ind paa at tale om, hvad der er alle bekendt, hvilken Affattelse dette høje Ting vedtog i Fjor, navnlig med Hensyn til §§ 7 og 8. Der ere Meningerne rigtignok saa stærkt afvigende, at jeg frygter for, at dersom det ærede Medlem og hans Meningsfæller bestemt fastholde deres Opfattelse, ere vi lige nær, hvor stærkt man end ønsker at faa Lovforslaget gennemført. Thi vi fra vor Side kunne ikke paa nogen Maade gaa med til at flytte Tyngdepunktet fra den lovgivende Magt til Rigsretten med Hensyn til, hvad der skønnes at være nødvendigt til Statsstyrelsens videre Førelse, og med Hensyn til Skønnet om, hvorvidt foreløbige Love ere paatrængende nødvendige. Et saadant Skøn ligger her hos den samlede Lovgivningsmagt, og vi kunne selvfølgelig ikke gaa ind paa noget, der gaar i Retning af at flytte dette Skøn. Men, som sagt, jeg skal ikke videre komme ind paa Enkeltheder. Jeg vil anbefale Forslaget til videre Fremme, og jeg vil endvidere gerne anbefale, at man bestræber sig for fra alle Sider, saa vidt det er muligt, at finde en Løsning, saaledes at vi kunne komme ud over det Spørgsmaal og faa den Sag bragt i Orden.